

Μυσταγωγία στην κατασκευή πίπας

«Επιλέγω μόνος μου τα ξύλα και με μεράκι δίνω το τελικό σχήμα»

«Το κάπνισμα της πίπας είναι ένα σύνολο μικρών τελετουργιών και μεγάλων απολαύσεων. Για μένα είναι μια μυσταγωγία στην οποία εγώ προσπαθώ να μετέχω μέσα από το μεράκι μου στην κατασκευή της πίπας.»

ΡΕΠΟΡΤΑΖ: Θόδωρος Νικολάου
thnikolaou@dolnet.gr

Ο κ. Αλέξανδρος Ζαββός κατασκευάζει χειροποίητες πίπες εδώ και περίπου τέσσερις δεκαετίες. Επέλεξε το συγκεκριμένο επάγγελμα έπειτα από μια τυχαία γνωριμία με τον Λίμπερο Αλμπανέσε, πρώτο τεχνίτη και παραγωγό προπλασμάτων για πίπες (καπνοσύριγγες) στην Καλάμπρια της Ιταλίας. «Όταν έμαθε ότι είμαι από την Ελλάδα, ενθουσιάστηκε. Μου είπε ότι έχουμε το καλύτερο ρείκι του κόσμου, το ξύλο που είναι η βάση της κατασκευής της πίπας. Κάπως έτσι ξεκίνησα», σημειώνει ο κ. Ζαββός.

Το κάπνισμα της πίπας για αρκετούς λαούς αποτελούσε αναπόσπαστο στοιχείο του πολιτισμού τους. Ο Ηρόδοτος είχε περιγράψει τους Σκύθες να εισπνέουν καπνό από καμένα φύλλα με πίπα. Σήμερα ο κ. Ζαβ-

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΞΥΛΟ

Στην Ελλάδα έχουμε το καλύτερο ρείκι του κόσμου, ξύλο που είναι η βάση για την κατασκευή της πίπας

βός είναι ένας από τους ελάχιστους, αν όχι ο μοναδικός κατασκευαστής πίπας παγκοσμίως που ακολουθεί την κάθετη παραγωγή: αφού πάρει την πρώτη ύλη από τα ελληνικά δάση, έπειτα από κατεργασία που θα κάνει ο ίδιος, το τελικό προϊόν θα καταλίξει απευθείας στον καπνιστή. «Επιλέγω μόνος μου τα κομμάτια των θάμνων από τα οποία φτιάχνονται οι πίπες. Στο εργοστάσιο φτιάχνω το πρόπλασμα, δίνω το βασικό σχήμα στο ξύλο. Αφού αποχρωνθεί το ξύλο, βάζω το πρόπλασμα στον τόρνο για να του δώσω το τελικό σχήμα και ακολουθεί το φινίρισμα», λέει.

Μικρές ιδιαιτερότητες

«Η πίπα συνοδεύεται από δεκάδες μικρές ιδιαιτερότητες, αλλά η μεγάλη απόλαυση που προσφέρει στον καπνιστή είναι η ανόθετη γεύση του καλού καπνού», σημειώνει ο κ. Ζαββός. Στο εργοστάσιο που έχει στο Μαρούσι, το ρείκι που είναι αποθηκευμένο και το χαρ-

ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ

Ανάλογα με την αντοχή και τη ποιότητα

«Η ΕΛΛΑΣ Διαθέτει από τα καλύτερα δάση ερείκης στον κόσμο. Για να εξασφαλίσω την καλύτερη ποιότητα, προτιμώ τα δάση που εκτίνονται από το Αντίρριο μέχρι τα ελληνοαλβανικά σύνορα», σημειώνει ο κ. Ζαββός. Τις πίπες που κατασκευάζει τις διακρίνει σε τέσσερις διαφορετικές κατηγορίες, ανά-

λογα με τα «ελαπτώματά» τους, δηλαδή τον βαθμό κατά τον οποίον έχουν επηρεαστεί από παγετούς, φωτιές αλλά και σκουλήκια:

- Τη Natural A που είναι 100% καθαρό ξύλο, χωρίς ρόζους.
- Τη Natural B που τα «ελαπτώματα» του ξύλου δεν θα πρέπει να είναι μεγαλύτερα από την κεφαλή

μιας καρφίτσας ή μικρής πρόκας.

- Τη Aristocrat που οι ρόζοι στο ξύλο δεν θα πρέπει να είναι μεγαλύτερα από την κεφαλή μικρής ή μεγαλύτερης πρόκας.
- Τη Export X, η οποία είναι πάντα σκουρόχρωμη, αμμοβολής ή ρουστίκ και σ' αυτή την κατηγορία ανήκουν περίπου οι έξι στις δέκα πίπες

που κατασκευάζει ο κ. Ζαββός κάθε χρόνο.

Οι τιμές αρχίζουν από τα 30 ευρώ και μπορεί να φτάσουν ακόμα και τα 700. «Οσο πιο ανοιχτόχρωμη είναι μια πίπα, τόσο λιγότερα ξένα σώματα (γεμίσματα) έχει. Αυτό μετράει τόσο στο κάπνισμα όσο και στην μακροζωία της πίπας».

μάνι που σιγοκαίει στην πίπα του αναδίδουν έντονες μυρωδιές. Ο κ. Ζαββός δεν είναι από εκείνους που πείθονται για τις εξαιρετικά επιβλαβείς συνέπειες του καπνού στην υγεία.

Την περίοδο 1962-1963 ο κ. Ζαββός αναζήτησε σε όλο τον κόσμο κάποια σχολή ώστε να μπορέσει να ασχοληθεί με την τέχνη της

κατασκευής της πίπας. «Μάταια όμως. Δεν υπήρχε τίποτα σχετικό και αποφάσισα ότι μόνο εμπειρικά θα μπορούσα να ασχοληθώ», λέει. Το 1964 άρχισε την εταιρική παραγωγή προπλασμάτων για καπνοσύριγγες και έναν χρόνο μετά κατασκεύασε την πρώτη πίπα. Αυτό όμως για το οποίο υπερφανεύεται ο κ. Ζαβ-

βός είναι η κατασκευή της υγροστατικής πίπας, για την οποία πάρει και δίπλωμα ευρεσιτεχνίας. «Αντίθετα με τις συμβατικές πίπες φίλτρου, η υγροστατική πίπα συγκρατεί και μειώνει δραστικά την υγρασία και τα βαρέα κατάλοπτα του καπνού, όπως η πίσσα και εξαφανίζει την πικρή γεύση και το κάψιμο της γλώσσας».

Αύριο Πέμπτη μαζί με ΤΑ ΝΕΑ

ΑΣΠΙΔΑ ΓΙΑ ΤΙΣ αλλεργίες

Πώς θα προστατευθείτε από την εαρινή «επιδημία»

Ελπίδες για γενετική «πρόγνωση» του καρκίνου στον προστάτη

